

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע פרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה בפרס השבוע הוא נחמן לוי, 9 פ"ת.

כרוניקה פדרו פוגש את אמיגו. "היי, אמיגו, איך קוראים לך?" הוא שואל. אמיגו מסתכל עליו בבוז, ויורק. פדרו: "שאלתי אותך איך קוראים לך?" אמיגו חוזר על המיבצע המעליב. פדרו: "אתן לך הזדמנות אחרונה — איך קוראים לך?" שוב יורק אמיגו לפניו בבוז. הפניין נמאס לפדרו. הוא שולף את האקדח ומלא את קיבת אמיגו בעופרת. "מחר כבר אקרא מה שמך בעתון", סינן. יוסף בריארי, תל אביב

"לא, אביבה יצאה. את רוצה להשאיר לה שתי מלים?"

ושנאת לשכנך כמוך

"באמת? לא ידעתי בכלל שהם שינו את חדר האורחים הישן." נהנינו מאד מן הביקור. שיחקנו ברידג' והערב היה נעים מאד.

★ ★ ★

בתוכנית הישנה שלנו, התכנתתי רק לגדור את החצר האחורית. אבל אחרי אותו לילה, התחלתי לחשוב כמה שהשקעה של עוד כמה לירות תוסיף למראה של הבית. "כמה זה יעלה יותר?" שאלה אשתי. "לא כל כך הרבה", השבתי, ונטלתי את הגלובוס ליד. "על כל פנים לא כמו חדר-אורחים חדש."

ובאמת, היתה לנו כל הזכות להיות גאים בגדר החדשה — מלאכת מחשבת צבועה בלבן, מסכיב לגינה. "אביבה ברגמן אמרה שזה נורא נחמד", סיפרה אשתי, עוד לפני שהצבעים הספיקו להתחלק. למחרת נסענו לשבוע הבראה. חזרנו יום לפני הזמן, רק כדי ליהנות ממראה הגדר שלנו. נו, שרה, החדש.

"הברגמנים", אמרה אשתי וליססה את החתול שלנו. "הם זוג נורא נחמד. איי אפטר היה לחלום על שכנים טובים יותר."

"כן", הסכמתי. "שמת לב לתריסים החדשים שהתקינו היום?"

"זאת משפחה המתנאה בכיתה", השיבה אשתי. "הם ידידותיים, לא דוחפים את האף שלהם בעניינים לא להם. אנב, כמה יעלו רשתות לחלונות שלנו?"

הרשתות עלו מעט מאד. הגדר התקין אותן ואני צבעתי את המסגרות. "יפה, לא?" שאלתי את אשתי, בהנאה. "אנב, הנה הגברת ברגמן מביטה מהחלון שלה. היא מחייכת — כן, ראתה את הרשתות?" ניפנפתי שלום לגברת ברגמן.

חמשיריים

מעשה בחייל ושמו גד
שנקרא למשפט המג"ד.
הוא ערער על הספק —
"אין כבר צדק!" זעק,
אז הצדק נחץ לו בצד.

פורסי, תל אביב

בשק"ם, ליד השולחן,
ישב לו בנחת צנחן.
בשעועיית ופולה
את כרסו הוא מילא —
את השק"ם עזב כותחן.

רחל גרבר, בת ים

תנידי באמת. זה לא נחמד?" שאלתי כשרק התקרבו לבית.

"כן", השיבה האשה, "עבודת הברזל נורא יפה."
"ברזל? הגדר הוא עשויה מעץ פיני משובח!"

"לא הגדר. אני מתכנתת לפנס האורגמנטי ולתיכת-הדורא שהברגמנים שמו ליד הכניסה שלהם. הם בחודאי שידרו את זה בזמן שלא היינו כאן."

כנסנו הביתה וקראנו בדאון את המכתבים שהצטברו במשך השבוע. פתאום צעקה שרה: "הסתבת אשתי שמה בארגמנטה והשאירה לי 5000 דולאר!"

"יופי! מה נעשה בכסף?"
מבטה של אשתי שוטט מבעד לחלון, חלף על פני החצר והגדר, ונגעץ בפנס האורגמנטי. "נזמין את הברגמנים", אמרה לבסוף, בהנאה. "הם שכנים כל כך טובים."
"כן", הסכמתי. "הם הראשונים שצריכים לשמוע."
גראה אותם עכשיו. שימצאו ירושה יותר גדולה!

נחמן לוי, פתח תקוה

את זה כבר שמעת?

המסתופפים בהיכל התרבות

לא כל הפרעות נשמעו ברורות, כאילו בתוך החדר. פאנטאסטי. אשתי אהבת אורחים. כנראה שאני משעמם אותה. אותו ערב הבאה הבני תה שני טיפוסים שתקנים כאלה, אבל אחרי מאמצים הצלחתי להוציא מפיו תיהם כמה מלים. התברר ש-

הם חובבי מוסיקה: סוסקא-ניני, פוציני, כרוביני, ונשי קיני, ברנשטיין, רובינשטיין, פיינשטיין ואיינשטיין. פתחתי להם את הרדיו. שתקו. אמרתי: "אינכם שמים לב לצלילי שילמתי בשביל התיקון מאה ועשרים לירה." אמרו: "אה! נהדר!" אמרתי: "אתם ודאי רוצים לשמוע קונצרט?" אמרו: "זה יהיה נחמד." העברתי לקול ישראל.

אמרה הקריינית: "ועתה האזינו לי סימפוניה מספר 41 בורמאנזר מאת מוצארט (יופיטר), 551 ברשימת קסל." אמר הוא: "שמעתי את זה בניצוח ערסאטי." אמרה היא: "כן, יש לי תקליט של זה בניצוחו של מון האבניס. טס עם תזמורת ידענוגה." אמרתי: "באמת? נפלא. הית צריכה את סאטורניקוב מנצח על איקראפוקאו" אמרה היא: "צארט צריך לדעת לנגן." אמר כי הוא גדול הקומפוזיטורים יו מעולם." אמר הוא: "מנייה על התזמורת?" אמרה היא: "הרדיו. הרימו את קולכם." אמרתי: "על הרבה מה לחדר בשביל מוסקובי." אמרתי: "כן, זה כדאי." אמרה היא: "אמרה היא: "עולה ביוקר. אני מבינה שלוש שעות בשבילי." אמרה הקריינית: "מספר 41 מאת מוצארט ברשימת קסל." אמרתי: "הרדיו לא הוציא."

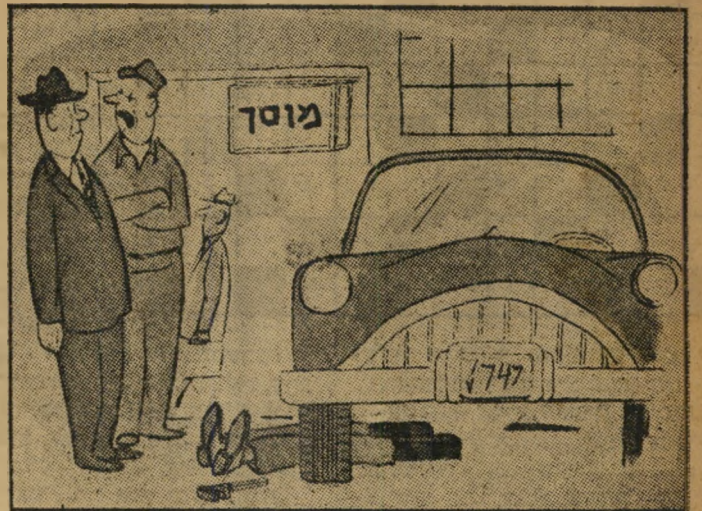
מידד שיק

מאז נעשיתי אישיות ראדיופונית (האזינו לסיפורי בשבת אחרי הצהריים, ב-6.45), התחלתי חש בקיומו של מקלט הרדיו שלי. כלומר, אני משלם לשרות השידור עשר לירות בשנה, ובסך הכל אין אני נהנה ממנו כלום, אפילו עתה, כשיש ממה ליהנות. הנה למשל שודרו סיפורים שלי, מצחי-קים מאוד. ואני צחקתי? כלל לא. כמעט בכיתי, כי קולי נשמע בהפסקות, בלחית טר-טור איום.

הבאתי מאיסטר אחד. הסתכל במקלט ואמר: "הקונץ פאיטר לא בסדר. וגם צריך אנטנה." לקח את המקלט, וכעבור שבועיים, אחרי ש"הזכרתי לו חמש פעמים, החזיר אותי שילמתי לו, ומיד ישבתי להאזין. פתאום מתחיל המקלט להשמיע קולות בנייה: חיל נשפך, מערב, בל, גלגל חורקת וקולות (את אלה הוספתי אני). טפחתי על המקלט, בעטתי בו, והוא בשלו.

הלכתי אל מאיסטר אחר. הלכתי אליו פעמיים עד שנאות לבוא. בא הבית ואמר: "הצימבוראסו לא בסדר." לקח את המקלט והלך. נעלם. אמרו שהלך לעתוודות. כעבור שבועיים מצאנו, ואחרי כמה איומים החזיר את המקלט. ישבתי להאזין, המקלט צרוד. יהיה צרוד. אבל בדיוק כשהיה צריך להישמע קולי, נאלם. אף קול. סלטלתי את המקלט, סובבתי את כל כפתוריו, איימתי עליו בפטיש. ולא כלום.

הלכתי אל מאיסטר שלישי. אמרתי לו: "כמה אני משלם לך בתנאי שיהיה המקלט בסדר על אחריותך?" אמר אוי תי מכף רגל ועד קרקוד ואמר: "מאה ועשרים לירה." בלעתי ואמרתי: "מס" כיום, אבל על אחריותך." החזיק במקלט שלושה שבועות. באתי אליו. האזינתי. נפלא. ממש מנגן. לקחתי את המקלט הביתה. צליל נפ-

התיקון דורש יותר זמן משחשבנו.

הערות שוליים

פרשה צריגיוס ממיכה להכות הדים...

... נראה שזאת גם תהיה המכה היחידה שתונחת בכל הפרשה.

★ ★ ★

הסכם אי-השמה שנחתם בין משלגות ההסתדרות לא עמר במבחן המציאות...

... לא היה לו שום של סיכוי.

★ ★ ★

ישראל היא המדינה היחידה מתוך 81 חברות האו"ם שלא הוזמנה לחגיגת יום התופש של אפריקה, היבשת השחורה...

... השחרת פנים ברבים.